

ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Οι τελευταίες πράξεις Διοικήτου έρχονται και πάλι να επιβεβαιώσουν τις επισημάνσεις, την κριτική και τις αιτιάσεις του ΣΥΕΤΕ για το απρογραμμάτιστο, άναρχο, αλλοπαρόλο, που κυριαρχεί στις τοποθετήσεις, ακόμα κι αντών των Ανωτάτων στελεχών. Είναι χαρακτηριστικό πως σε μονάδες, όπως το Κεντρικό, η Σταθμό, οι Διεθνείς δραστηριότητες, κλπ., τοποθετούνται προϊστάμενοι για 5 ή 6 μήνες, χρονικό διάστημα που δεν αρκεί ούτε καν για ενημέρωση. Πως είναι δυνατόν μετά να χαρακτηρίσει, να προγραμματισθεί και να εφαρμοστεί μια σοβαρή πολιτική;

Το ίδιο συμβαίνει και με τη σπουδαιότερη ίσως Διεύθυνση της Τράπεζας: την Οργάνωση. Εικόνα διάλυσης, κενά από τις θέσεις προϊσταμένων υπηρεσιών, έως αυτή του Διευθυντή την ώρα μάλιστα που αποφασίζεται η... αναδιοργάνωση της ΕΤΕ. Είναι σύμπτωση ή εσκεμμένη επιλογή; Ποιος άραγε ο λόγος που ο κ. Αθανασίου τέθηκε στην διάθεση προσωπικού; Ποιά η συμβολή της Διεύθυνσης Οργάνωσης στον «εκσυγχρονισμό» της ΕΤΕ, ή μήπως μας αρκεί η ΒΟΟΖΑΛΕΝ;

Και κάτι ακόμα: Γιατί τόσοι πολλοί Ανακληρωτές, π. αντιλεγόμενοι εργασίας θα έχουν δύο ανακληρωτές στην ίδια Διεύθυνση;

Τελικά υπάρχει σαπνικό στις τελευταίες τοποθετήσεις;

ΠΡΑΞΗ ΔΙΟΙΚΗΤΗ 27/26/1/88

Ο κ. Ευάγγελος Λεοντόπουλος: Υποδ/ντής (Α.Μ. 8177) μέχρι σήμερα προϊστάμενος της Δ/νσης Εμπορικών Χρηρημάτων, τοποθετήθηκε Δ/ντής του Κεντρικού Κατός.

Ο κ. Βασίλειος Δαλακίδης: Υποδ/ντής (Α.Μ. 8271) μέχρι σήμερα Δ/ντής Κεντρικού Κατός, τοποθετήθηκε Προϊστάμενος της Δ/νσης Κατόων Εσωτερικού.

Ο κ. Μιχαήλ Αθανασίου: Δ/ντής (Α.Μ. 6315) μέχρι σήμερα Προϊστάμενος της Δ/νσης Οργάνωσης, τίθεται στη διάθεση της Διοίκησης κατόπιν αιτήσεως για λήψη μακροχρόνιου άδειας αποχής και εκμετάλλευσης της προθέσεως του για αποχώρηση από την Υπηρεσία της Τράπεζας.

Ο κ. Γεώργιος Αποστολίδης: Υποδ/ντής (Α.Μ. 13836) μέχρι σήμερα Ανακληρωτής Δ/ντής της Δ/νσης Επενδύσεων, τοποθετείται Προϊστάμενος της ίδιας Δ/νσης.

Ο κ. Ιωάννης Φύλος: Υποδ/ντής (Α.Μ. 8881), μέχρι σήμερα Υποδ/ντής της Δ/νσης Αναπτύξεως τοποθετείται ως Ανακληρωτής Δ/ντής στη Δ/νση Απαιτήσεων σε καθυστέρηση ανακαλούμενης της τοποθέτησής του ως Ανακληρωτή Δ/ντή της Δ/νσης Γενικού Λογιστηρίου.

Ο κ. Μάρκος Τσερούκης: Υποδ/ντής (Α.Μ. 7989) μέχρι σήμερα Προϊστάμενος της Περιφερειακής Δ/νσης Θράκης, τοποθετείται Προϊστάμενος της Περιφερειακής Δ/νσης Ανατολικής Στερεάς Ελλάδος.

Ο κ. Ιωάννης Μηλαρόπουλος: Υποδ/ντής (Α.Μ. 5524) μέχρι σήμερα, Περιφερειακός Δ/ντής της Δ/νσης Ανατολικής Στερεάς Ελλάδος, τοποθετείται Προϊστάμενος της Δ/νσης Περιουσίας Τράπεζας.

Ο κ. Αντώνιος Σταθάσιος: Δ/ντής (Α.Μ. 4905) μέχρι σήμερα Προϊστάμενος της Δ/νσης Περιουσίας Τράπεζας, τίθεται στη διάθεση της Διοίκησης ενόψει αποχωρήσεώς του από την Τράπεζα.

Ο κ. Βασίλειος Ζερβοδόσης: Υποδ/ντής (Α.Μ. 8150) μέχρι σήμερα Προϊστάμενος της Περιφερειακής Δ/νσης Αττικής Δ' τοποθετείται Προϊστάμενος της Δ/νσης Γραμματείας ανακαλούμενης της τοποθέτησής του ως Ανακληρωτή Δ/ντή της Δ/νσης Καταθέσεων και Αναπτύξεως Εργασιών.

Ο κ. Ευάγγελος Κοντογιάννης: Τημητάρχης Α' (Α.Μ. 8853), ο μέχρι σήμερα Δ/ντής του Κατόος Νέου Κόσμου τοποθετείται Δ/ντής του Κατόος Αμπελοκήπων.

Ο κ. Πέτρος Φυλιππίδης: Υποδ/ντής (Α.Μ. 6286), μέχρι σήμερα Δ/ντής του Κατόος Αμπελοκήπων, τοποθετείται Δ/ντής του Κατόος Π. Κόνιγγος.

Ο κ. Ιωάννης Περίνης: Υποδ/ντής (Α.Μ. 6160) μέχρι σήμερα Δ/ντής του Κατόος Π. Κόνιγγος, τοποθετείται ανακληρωτής Δ/ντής της Δ/νσης Περιουσίας Τράπεζας.

Ο κ. Παναγιώτης Κασιδάσιος: Υποδ/ντής (Α.Μ. 8163), μέχρι σήμερα Υποδ/ντής της Δ/νσης Κατόων Εσωτερικού, τοποθετείται ανακληρωτής Δ/ντής στη Δ/νση Καταθέσεων και Αναπτύξεως Εργασιών.

Ο κ. Ιωάννης Δημητριάδης: Υποδ/ντής (Α.Μ. 9443) μέχρι σήμερα Υποδ/ντής της Δ/νσης Περιουσίας Τράπεζας, τοποθετείται Ανακληρωτής Δ/ντής στη Δ/νση Καταθέσεων και Αναπτύξεως Εργασιών.

Ο κ. Αντώνιος Αντωνιάδης: Υποδ/ντής (Α.Μ. 6312), μέχρι σήμερα Υποδ/ντής της Δ/νσης Οργάνωσης, τοποθετείται Ανακληρωτής Δ/ντής στην ίδια Δ/νση.

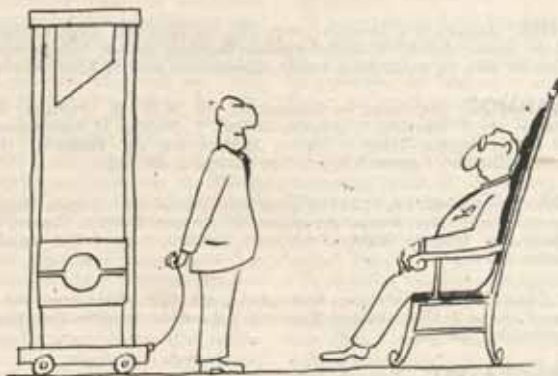
Ο κ. Στυλιανός Τσιουλάκης: Υποδ/ντής (Α.Μ. 7357), μέχρι σήμερα Ανακληρωτής Δ/ντής του Κεντρικού Κατόος, τοποθετείται Ανακληρωτής Δ/ντής της Δ/νσης Προσωπικού.

Ο κ. Φώτιος Αλκίνοης: Υποδ/ντής (Α.Μ. 8258), μέχρι σήμερα Προϊστάμενος της Περιφερειακής Δ/νσης Αττικής Α', τοποθετείται Ανακληρωτής Δ/ντής στη Δ/νση Απαιτήσεων σε καθυστέρηση.

Ο κ. Χρήστος Μάρκου: Υποδ/ντής (Α.Μ. 4460) με ισοτιμία Υποδ/ντή στη Δ/νση Καταθέσεων και Αναπτύξεως Εργασιών, τοποθετείται Ανακληρωτής Δ/ντής στη Δ/νση Γραμματείας.

Ο κ. Ευάγγελος Φωκωνάκης: Υποδ/ντής (Α.Μ. 7613) μέχρι σήμερα Προϊστάμενος της Περιφερειακής Δ/νσης Αττικής Ελλάδος, τοποθετείται Ανακληρωτής Δ/ντής της Περιφερειακής Δ/νσης Πελοποννήσου - Ιονίων.

Ο κ. Δημήτριος Μασουράνης: Τημητάρχης Α' (Α.Μ. 9553) μέχρι σήμερα Προϊστάμενος Τμήματος της Δ/νσης Επενδύσεων τοποθετείται στη ίδια Δ/νση με ισοτιμία Υποδιευθυντή Δ/νσης Διοικήσεως.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μπροστά στην αυθαιρεσία της Τράπεζας, είμαστε αποφασισμένοι να εξαντλήσουμε κάθε συνδικαλιστική, δικαστική, ή άλλη παρέμβαση.

Ήδη εκδικάζεται το θέμα των Παιδαγωγικών Ακαδημιών, έχουμε καταθέσει τα στοιχεία για τη διεκδίκηση της Τήμερης ανθυγιεινής αδειας των καθαριστριών, και περιμένουμε εκδίκαση της έφεσης της Τράπεζας Ελλάδος για την πενταετή αναδρομικότητα των υπερωριών στο επίδομα της αδειας.

Δημοσιεύουμε παρακάτω μια σειρά δικαστικών αποφάσεων ευνοϊκών για τους εργαζόμενους σε βάρος της Ε.Τ.Ε.

1) Με απόφαση του Εφετείου Αθηνών αναγνωρίστηκε ότι, υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας που απομακρύνθηκε από το δικτατορικό κρεβάτι με το πρόγραμμα του πειθαρχικού παραπτώματος και δεν επανήλθε στην υπηρεσία με το Ν.Δ. 110/74, ουδέποτε απολύθηκε και ότι δικαιώσαν τους βαθμούς που έχασε λόγω της απόλυσης.

2) Με απόφαση του Εφετείου Αθηνών αναγνωρίστηκε ότι συνταξιούχος υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας έπρεπε να κατέχει το βαθμό του Συμπράττοντα Υποδ/ντή από 1/7/82. Επιδικάστηκαν οι σχετικές μισθολογικές διαφορές.

3) Με απόφαση του Εφετείου Αθηνών αναγνωρίστηκε ότι συνταξιούχος Υποδ/ντής της Εθνικής Τράπεζας έπρεπε να κατέχει το βαθμό του Υποδ/ντή από 1/7/77 (θελτώση VAL) και το βαθμό του Δ/ντή από 1/7/80. Επιδικάστηκαν οι σχετικές μισθολογικές διαφορές.

4) Με άλλη απόφαση του Εφετείου Αθηνών αναγνώρισε ότι συνταξιούχος υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας, έπρεπε να κατέχει το βαθμό του Δ/ντή από 1/7/84. Επιδικάστηκαν οι σχετικές μισθολογικές διαφορές.

5) Με άλλη απόφαση του Εφετείου Αθηνών αναγνώρισε ότι συνταξιούχος υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας που είχε εξαναγκασθεί σε παραιτήρηση από το δικτατορικό καθεστώς και είχε επανέλθει στην υπηρεσία τυπικά, με το Ν. 1232/82 έπρεπε να προαχθεί αναδρομικά σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 110/74 στο βαθμό του Υποδ/ντή από 1/7/75 και το βαθμό του Δ/ντή από 1/1/79.

6) Με απόφαση του Εφετείου Αθηνών επίσης αναγνωρίστηκε ότι συνταξιούχος υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας με το βαθμό του Συμπράττοντα, έπρεπε να κατέχει το βαθμό του Υποδ/ντή από 1/7/83. Επιδικάστηκαν οι σχετικές μισθολογικές διαφορές.

7) Με άλλη απόφαση του Εφετείου Αθηνών αναγνώρισε ότι συνταξιούχος υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας έπρεπε να κατέχει το βαθμό

του Συμπράττοντα Υποδ/ντή από 1/1/84. Επιδικάστηκαν οι σχετικές μισθολογικές διαφορές.

8) Με άλλη απόφαση του Εφετείου Αθηνών αναγνωρίστηκε ότι συνταξιούχος υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας με το βαθμό του Υποδ/ντή, έπρεπε να κατέχει το βαθμό του Δ/ντή από 1/7/85. Επιδικάστηκαν οι μισθολογικές διαφορές.

9) Με άλλη πρόσφατη απόφαση του Εφετείου Αθηνών αναγνωρίστηκε ότι εν ενεργεία υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας έπρεπε να κατέχει το βαθμό του Συμπράττοντα Υποδ/ντή από 1/7/84. Επιδικάστηκαν οι μισθολογικές διαφορές.

10) Με άλλη πρόσφατη απόφαση του Εφετείου Αθηνών αναγνωρίστηκε ότι συνταξιούχος υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας έπρεπε να κατέχει το βαθμό του Συμπράττοντα Υποδ/ντή από 1/7/85. Επιδικάστηκαν οι μισθολογικές διαφορές.

11) Με άλλη πρόσφατη απόφαση του Εφετείου Αθηνών αναγνωρίστηκε δικαστικά ότι εν ενεργεία υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας έπρεπε να κατέχει το βαθμό του Τημητάρχη Α' από 1/7/84. Επιδικάστηκαν οι μισθολογικές διαφορές.

12) Με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αναγνωρίστηκε ότι συνταξιούχος υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας έπρεπε να κατέχει το βαθμό του Δ/ντή από 1/7/85. Επιδικάστηκαν μισθολογικές διαφορές.

13) Με άλλη πρόσφατη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αναγνωρίστηκε δικαστικά ότι συνταξιούχος υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας έπρεπε να κατέχει το βαθμό του Δ/ντή από 1/7/85. Επιδικάστηκαν μισθολογικές διαφορές.

14) Τέλος με άλλη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αναγνωρίστηκε δικαστικά ότι συνταξιούχος υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας, έπρεπε να κατέχει το βαθμό του Συμπράττοντα Υποδ/ντή από 1/7/83. Επιδικάστηκαν οι σχετικές μισθολογικές διαφορές.

ΘΕΑΤΡΑ

Αναδημοσιεύουμε τα θέατρα που προσφέρουν μειωμένες τιμές στα μέλη μας:

Α-ΘΕΑΤΡΟ: (Ερμού 106, Μοναστηράκι, τηλ. 32.14.950). «Η Λοκάντιέρα» του Κάρλο Γκολντόνι. Παίζουν: Μαίρη Ραζή, Σπύρης Τσόγκας, Τάσος Δήμος κ.λπ. Απογευματινές: Τετάρτη 7 μ.μ. Βραδυνές: Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή 9.15 μ.μ. Τιμή εισιτηρίου: 500 δρχ.

ΑΘΗΝΑ: (Δερβενίου 10 & Πατησίων, στάση ΟΤΕ, τηλ. 62.37.330). «Πάρε ό,τι θέλεις Κοσμάτε». Θίασος: Λογοθέτης, Στυλιανοπούλου, Βερλέκης, Βερλής. Τιμή εισιτηρίου: 650 δρχ. για όλες τις παραστάσεις έναρξη παραστάσεων μετά τα Χριστούγεννα.

ΑΚΑΔΗΜΟΣ: (Ακαδημίας και Ιπποκράτους τηλ. 36.25.119). «Ραντεβού στον παράδεισο» των Ν. Καμπάνη, Β. Μακρίδη. Παίζουν: Γ. Πάντζας, Μ. Καραγιάννη, Γ. Σίσκος. Απογευματινές: Τετάρτη, Πέμπτη, Σάββατο 6.30 μ.μ. Βραδυνές: Τρίτη, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή 9.30 μ.μ. Τιμή εισιτηρίου: 650 δρχ.

ΑΛΦΑ: (Πατησίων 37, τηλ. 52.38.742). «Μαθήματα γάμου» του Α. Στίρενς. Παίζουν: Στέφανος Αληνός, Έλλη Φωτίου. Απογευματινές: Τετάρτη, Σάββατο, Κυριακή 6.15 μ.μ. Βραδυνές: Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή 9.15 μ.μ. Τιμή εισιτηρίου: 600 δρχ.

ΑΝ: (Γοβίου 1 μεταξύ Πιπίνου και Αριστομένους, τηλ. 50.21.804) απέναντι από τον ηλεκτρικό σταθμό Αττικής. «Σχέσις (Στρίγγης)» του Ανδρέα Παπαδόπουλου. Σάτιρα. Τιμή εισιτηρίου: 350 δρχ.

ΑΜΦΙ-ΘΕΑΤΡΟ: (Σπύρου Ευαγγελάτου, Ανδριανού 111, Πλάκα, τηλ. 32.33.644). «Το ρωμικό λουτρό» του Στανισλάβ Στρατιέβ. Απογευματινές: Τετάρτη, Σάββατο, Κυριακή 6 μ.μ. Βραδυνές: Καθημερινά εκτός Δευτέρας, Τετάρτης 9 μ.μ. Τιμή εισιτηρίου: 700 δρχ.

ΑΜΟΡΕ: (Πρηγκηπωνήσων 10, τηλ. 64.68.009). «Περιπέτειες του έρωτα στη χώρα των φαντασμάτων». Τιμή εισιτηρίου: 600 δρχ. Επιθεώρηση.

ΑΣΤΟΡ: (Σταδίου 38, Πλ. Κλαυθμώνος, τηλ. 32.31.297). Θίασος Νίκου Ρίζου. Κωμωδία του Γιάννη Καλαμίτη. Απογευματινές: Τετάρτη, Σάββατο, Κυριακή 6.30 μ.μ. Βραδυνές: Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή 9.30 μ.μ. Τιμή εισιτηρίου: 600 δρχ.

ΑΠΛΟ: (Λαγουμιτζή και Χαρ. Τρικούπη 4). Μην προσπερνάς την ευτυχία του Φ. Σαγκάν. Παίζουν: Χ. Πολίτη, Π. Ζούνη. Τιμή εισιτηρίου: 600 δρχ. εκτός Σαββάτου δράδυ.

ΑΛΑΜΠΡΑ: (Στουρνάρα 53, Παλυτεχνείο). «ΒΙΔΑ» του Γ. Ξανθοπούλου. Παίζουν: Θ. Καρακατσάνης, Α. Φόνσου, Α. Μπαρούλης. Τιμή εισιτηρίου: 700 δρχ. για τις παραστάσεις της Τετάρτης (απογευματινή και βραδυνή), Πέμπτη (βραδυνή) και Σάββατο (απόγευμα).

ΑΥΛΑΙΑ: (Κουντουριώτου & 2ας Μεραρχίας, Παραλ. Μάνη) Κωμωδία. Παίζουν: Καίτη Παπαίκα, Θόδωρος Κατσούραρης, Ερρίκος Μηριάδας, Ζωή Φυτούση. Τιμή εισιτηρίου: 750 δρχ. τα δυο άτομα.

ΒΕΡΓΗ: (Βουκουρεστίου 1, Πλ. Συντάγματος τηλ. 32.35.235). «Ω, μετράισα μου» του Τ. Ράτιγκαν. Παίζουν: Έλσα Βεργή, Χρήστος Φράγκος, Εύα Σέχα. Απογευματινές: Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Κυριακή 7 μ.μ. Σάββατο 6.30 μ.μ. Βραδυνές: Παρασκευή, Σάββατο 9 μ.μ. Τιμή εισιτηρίου: 450 δρχ.

ΓΚΛΟΡΙΑ: (Ιπποκράτους 7). Μια τρελλή - τρελλή οικογένεια. Παίζουν: Βουτσάς, Γεζερκιανίδης, Πιστούλης. Τιμή εισιτηρίου: 800 δρχ. εκτός Σαββάτου, Κυριακής και εορτών.

ΔΙΑΝΑ: (Ιπποκράτους 7 τηλ. 36.26.956). «Δυο σταγόνες και μισή» του Νηλ Σάιμον. Παίζουν: Βασίλης Τσιβιλίκας, Μαρίννα Τόλη, Χρήστος Λεονόδης. Βραδυνές: Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή 9.30 μ.μ. Τιμή εισιτηρίου: 700 δρχ.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ: (Αμερικής 10). «Ανατόλ» του Α. Σνίτσερ. Παίζουν: Παπαμιχαήλ, Δανδουλάκη, Βαλτινός. Τιμή εισιτηρίου: 700 δρχ. εκτός Τετάρτης απογευματινής.

ΘΕΑΤΡΟ ΕΡΕΥΝΑΣ: (Ιλίων 21, τηλ. 7780.826). Θίασος Δ. Ποταμίτη. 600 δρχ. για όλες τις παραστάσεις.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ: (Νόσου 84, τηλ. 2236.890). «Μοτέλ» του Μιχάλη Δήμου. Παίζουν: Αντώνης Αντωνίου, Νατάσα Ασίκη. Απογευματινές: Τετάρτη, Σάββατο, Κυριακή 6.30 μ.μ. Βραδυνές: Τρίτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή 9.30 μ.μ. Τιμή εισιτηρίου: 500 δρχ.

Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ: (Γ' Σεπτεμβρίου 130, Κορυγχτώνος, τηλ. 8810.888). «Η Άννη, ο Χάνις, ο Αδάμ κι η Βεατρίκη» των Φ. Κρετς και Α. Γουέσκερ. Απογευματινές: Σάββατο 6 μ.μ., Κυριακή 7 μ.μ. Βραδυνές: Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο 9 μ.μ. Τιμή εισιτηρίου: 650 δρχ.

ΙΛΙΣΙΑ: Αλέκος Αλεξανδράκης, Νόνικα Γαληνέα στο έργο του Ευγένιου Ο'Νηλ «Ταξίδι μεγάλης μέρας μέσα στη νύχτα». Τετάρτη 7 μ.μ. Πέμπτη - Παρασκευή 9 μ.μ. Σάββατο 6, Κυριακή 7.30 μ.μ. Τιμή εισιτηρίου: 800 δρχ.

ΚΑΛΟΥΤΑ: Πατησίων 240. «Επανάστατης χωρίς... αστεία». Τιμή εισιτηρίου: 700 δρχ. για όλες τις παραστάσεις.

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ: (Κοιμήσεως Θεοτόκου 30 - Σμύρνης, 6η στάση Καισαριανής). «Βικτόρ ή τα Παιδιά στην εξουσία» του Βιτράκ. Τιμή εισιτηρίου: 600 δρχ. για όλες τις παραστάσεις.

ΚΕΑ: (Κέκροπος 1 & Υπερείδου 14α - αποβολής 48). «Ο Επιθεωρητής» του Γ. Μπέλλου (ελεύθερη απόδοση από το ομώνυμο έργο του Ν. Γκόγκολ). Τιμή εισιτηρίου: 500 δρχ.

ΚΕΡΚΙΔΑ: (Σοφούλη 31 - Θύρα 10 γηπέδου Πανωνίου). «Το γιο-γιο» της Νίνας Πέτρου Βενετσάνου. Τιμή εισιτηρίου: 250 δρχ.

ΛΟΥΖΙΤΑΝΙΑ: (Ευελπίδων 47, τηλ. 8827.201). «Τι άκουσε ο κορίνς». Επιθεώρηση με τους Γ. Γκιωνάκη, Ατζαλετάκη, Μελίνα κ.λπ. 500 δρχ. για όλες τις παραστάσεις.

ΜΑΣΚΕΣ: (Λήξης 6, Αχαρνών). «Ρεβέκα και Μάρκος». Τιμή εισιτηρίου: 500 δρχ. για όλες τις παραστάσεις.

ΜΙΝΩΑ: (Πατησίων 91, τηλ. 8210.048). «Όσα παίρνει ο άνεμος» της Μ. Μίτσελ. Παίζουν: Μ. Αλυφίρη, Α. Αντωνόπουλος, Κ. Αρζόγγλου, Α. Γεραλή. Τιμή εισιτηρίου: 800 δρχ. εκτός βραδυνής Σαββάτου.

ΜΠΡΟΝΤΓΟΥΑΙΗ: (Αγ. Μελετίου και Πατησίων, τηλ. 8620.231). «Ένα καπέλλο γεμάτο βροχή» του Μ. GAZZO. Παίζουν: Δάνης Κατρανίδης, Βέρα Κρούσκα, Έμιος Περγέγκας. Τιμή εισιτηρίου: 700 δρχ.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΟ: «Μαυρομάλη 157 & Διν. Ακράτα». «Επκίνδυνο παιχνίδι» του Μ. Κορρέ. Τιμή εισιτηρίου: 400 δρχ.

ΠΟΡΤΑ: (Μεσογείων 59). «Με ανοιχτές αγκάλες» του ΠΟΛΕ ΜΠΕΛΟΝ. Τιμή εισιτηρίου: 600 δρχ. για όλες τις παραστάσεις.

ΣΟΥΠΕΡ-ΣΤΑΡ: (Πατησίων & Αγ. Μελετίου, τηλ. 8642.888). Κωμωδία του Ν. Καμπάνη. Απογευματινές: Τετάρτη, Σάββατο, Κυριακή 6.30 μ.μ. Βραδυνές: Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή 9.30 μ.μ. Τιμή εισιτηρίου: 500 δρχ.

ΣΤΟΑ: (Μησκίνη 55, 3η στάση Ζωγράφου, τηλ. 7702.830). «Φαύστα» του Μπρεστ. Τιμή εισιτηρίου: 700 δρχ.

ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ: (Πανεπιστημίου 36, τηλ. 3627.248). Κωμωδία των Α. Μιχαηλίδη, Β. Μακρίδη από τον θάσο του Γ. Μακαλόπουλου, Ν. Δαδινόπουλου, Γ. Σταμούλακη, Σ. Αλμπερτί. Τιμή εισιτηρίου: 650 δρχ. για 2 άτομα.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ

ΑΜΟΡΕ: (Πρηγκηπωνήσων 10, τηλ. 6468.009). «Ο δημοσιογράφος Νισαούρης». Θέατρο Κούκλας του Τάκη Σαρρή. Σάββατο 4 μ.μ. Κυριακή 11 π.μ. - 3 μ.μ. 300 δρχ.

ΑΥΛΑΙΑ: (Β' Μεραρχίας & Κουντουριώτη, Παραλ. Μάνη 4131.010). Παιδική σκηνή θεατρικής παράας. «Το κοριτσάκι με τα σπέρτα» του Χ. Κ. Άντερσεν. Τιμή εισιτηρίου: 250 δρχ. κάθε Κυριακή 11 π.μ. και 3 μ.μ.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ: (Ακαδημίας 4, τηλ. 3636.144). Ευγένιου Τριβίτσα «Φρουτοπία» από τον θίασο '81. Κυριακή 11 π.μ. και 3 μ.μ. Τιμή εισιτηρίου: 400 δρχ.

ΑΜΟΙΒΑΙΕΣ
ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ο οδ. Αντωνιάδης Περ. Παναγιώτης από το Κατ/μα Παλαιού Τελωνείου Μυτιλήνης, ζητάει αμοιβαία μετάθεση για υποκ/μα ή άλλη υπηρεσία της Τράπεζας στην Αθήνα. Τηλέφωνο υπηρεσίας 0251-20.340.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΑΡ. ΦΥΛ. 493

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣΕκδότης - Διευθυντής
ΦΩΤΗΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ '87Φωτοσταχυοθεσία
ΚΕΝΤΡΟ ΤΥΠΟΥ Ε.Π.Ε.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 161
ΤΗΛ. 52.44.443
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Συνάδελφοι,
ελάτε να Στο Στέκι ημερομηνία: Περιμένουμε τη
συζητήσουμε (Ασκληπιδίου 50) 9 Φεβρουαρίου και τις απόψεις σας
την... ώρα: 6 μ.μ. για ένα νέο ξεκίνημα

Ο ΡΟΛΟΣ ΜΕΡΙΔΑΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΜΑΣ

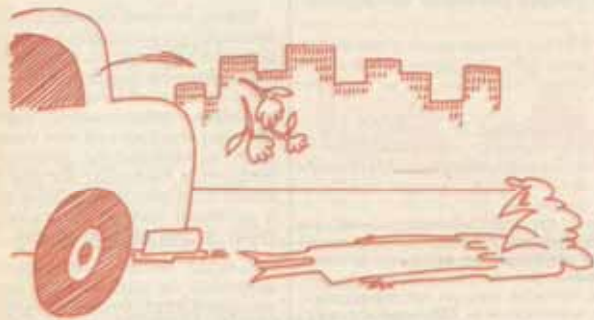
Τις τελευταίες μέρες της απεργίας αφιερώθηκαν πολλές σελίδες συγκεκριμένων εφημερίδων για να δυσφημήσουν τον κλάδο μας και τον αγώνα μας. Στην ίδια προσπάθεια εντάσσονται και άρθρα επώνυμων αρθρογράφων στο ΒΗΜΑ.

Ενδεικτικό μάλιστα της στάσης του ΒΗΜΑΤΟΣ είναι ότι δεν δημοσίευσε την επιστολή του μέλους του Δ.Σ. του ΣΥΕΤΕ Κώστα Ρουσσάκη που δημοσιεύουμε παρακάτω.

Προς την εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ»
(με την παράκληση να δημοσιευθεί στη στήλη των επιστολών των αναγνωστών).

Θεσσαλονίκη 16.11.1987

Θέμα: «Η απεργία στην Εθνική Τράπεζα και κάποιες σκέψεις για την σχετική αρθρογραφία των κυρίων Ευθυμίου και Παπαχρήστου, δημοσιογράφων της εφημερίδας σας».

Κύριοι,

Ευλικρινά, δεν πιστεύω, ότι η πιθανή φιλοξενία αυτής της επιστολής στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» μπορεί να ανατρέψει το κλίμα που (και εσείς) δημιουργήσατε με την αρθρογραφία σας στις 8.11.87 και 15.11.87. Ομολογώ ότι η παράθεση των επιχειρημάτων σας, η σχετική με αυτά ιδεολογική θέση και οι εκτιμήσεις στις οποίες καταλήγετε απέχουν πολύ από την ανώνυμη ρυπαρογραφία της Αυριανής και του Δημοκρατικού Λόγου. Λυπάμαι όμως όταν καταλήγω να γράφω ότι αντικειμενικά εξυμνούνται τον ίδιο σκοπό. Την πρόκληση δηλαδή σύγχυσης και τον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης. Δεν καταλογίζω προθέσεις, ούτε μου αρέσουν οι υπαινιγμοί. Όμως τα άρθρα απονέμουν κάτι παραπάνω από την απλή παράθεση γεγονότων ή την καταγραφή συγκεκριμένων απόψεων.

Στο άρθρο σας κ. Ευθυμίου στις 8.11.87 (αρκετά προσεκτικά στις διατυπώσεις του) το κύριο θέμα τελικά δεν είναι η απεργία των τραπεζοϋπαλλήλων της Εθνικής (και το αίτημα για την πρόσληψη των παιδιών τους). Αυτό είναι απλά η αφορμή. Από ένα σημείο και ύστερα το θέμα με το οποίο προβληματίζομαι και εκθέτω ταυτόχρονα κάποιες απόψεις με αρκεί από τις οποίες συμφωνώ, γενικεύεται στο επίπεδο της αναζήτησης του ορισμού ενός σύγχρονου κράτους και της αντίληψης των όρων λειτουργίας του. Αλλά θέλω να μνημύα της πρώτης σελίδας της εφημερίδας σας όπως και ο τίτλος του άρθρου δεν απευθύνονται ούτε στους «αθλίους της κορυφής», ούτε στους «μικροκομινωδάρους της βάσης». Άλλη είναι η λειτουργικότητά τους και είναι εύκολο να καταλάβει κανείς ποιά είναι αυτή η λειτουργικότητα. Αδυσνάτ κ. Ευθυμίου να πιστέψω ότι δεν τα καταλάβατε. Και θέλω να κατανοήσω των πλαισίων που θέτει η εφημερίδα (εργοδότης) στον εργαζόμενο (αρθρογράφο) έχει τα όρια της. Θα μπορούσα να επεκταθώ γράφοντας και για το «άλλο» πλαίσιο. Που τίθενται από «άλλους» στον εργοδότη (την εφημερίδα). Κατανοώ τις αναγκαιότητες και της κυβερνήσεως και του κ. Διοικητή της Εθνικής. Αλλά αυτές, όπως και οι επιπτώσεις τους όταν μετασφράζονται σε έργα στην πολιτική, οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου, θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο «ενός ανοικτού και τίμιου διαλόγου» όπως γράφετε στο άρθρο σας. Εγώ προσωπικά

είμαι έτοιμος γι' αυτό το διάλογο. Επειδή πιστεύω ότι και εσείς είστε, νομίζω ότι κοινό μας πρόβλημα είναι πια το ΠΟΥ θα δημοσιευτεί αυτός ο διάλογος. Εγώ υποσχομαι να κάνω ότι μπορώ, αλλά η εμπέλειά μου στον χώρο του Τύπου παραμένει μικρή. Θα είχα πάντως να κάνω μία πρόταση. Στο «ΒΗΜΑ» για παράδειγμα.

Η πρότασή μου για διάλογο, αφορά τον κ. Γ. Παπαχρήστου, που φαίνεται να έχει πληροφορίες από «πρώτο χέρι». Όπως επίσης αφορά τον κ. Παπαχρήστου η κριτική για αρθρογραφία μέσω της συγκρούσεως ή «ειδίωσής» με την «άποψη». Όσο μπορεί να είναι είδηση κάτι που ακούγεται κάπου (π.χ. 8.11.87 οι συνδικαλιστές της Τράπεζας Ελλάδος λένε ότι...) και όσο μπορεί να είναι άποψη αυτό που λένε (και εσείς από ότι φαίνεται κ. Παπαχρήστου), ότι δηλαδή η απεργία στην Ελλάδα, είναι πιο εύκολη να λυθεί, και ότι είναι απεργία που στηρίζεται σε ουσιαστικά ζητήματα αφού θέτει το μέγα θέμα του «εκουγχρονισμού» (8.11.87). Τώρα, το αν είναι εύκολο να λυθεί μια απεργία (βλ. να ικανοποιηθούν τα αιτήματά της) που στηρίζεται σε αιτήματα που αφορούν στην αντιμετώπιση των επιπτώσεων απ' τον εκσυγχρονισμό του πιστωτικού συστήματος (βλ. έκθεση επιτροπής Καρατζά και γενικότερα φιλελευθεροποίηση της Οικονομίας), αυτό κάπου (οκρίμω): ξεχνιέται. Γιατί πολύ απλά δεν γίνεται, αφού προϋποθέτει την αποδοχή μιας συνολικά αντίθετης άποψης για τον εκσυγχρονισμό, έτσι όπως τουλάχιστον μέχρι σήμερα περιγράφεται στις θέσεις της ΟΤΟΕ. Αλλά αυτή η αποδοχή δεν είναι δεδομένη κ. Παπαχρήστου. Κάτι έχουμε και εμείς οι συνδικαλιστές της Εθνικής γιατί ένα από τα αιτήματα της πρόσφατης κινητοποίησης μας ήταν ο έλεγχος από πλευράς ομασίου της πορείας εκσυγχρονισμού της Εθνικής, κάτι που ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΑΠΟΔΕΚΤΟ από την Διοίκηση της Τράπεζας και ΟΤΙ κρύβεται πίσω από αυτήν. Τώρα για το ότι ο κ. Υπουργός Εργασίας έβωσε τα προσχήματα για τους συνδικαλιστές με την παρέμβαση του (άρθρο της 15.11.87), ο καθένας μπορεί να λατρεύει τους «από μηχανής θεούς» ως αφήσει όμως τους συνδικαλιστές να πιστεύουν ότι δεν τους χρειάζονται. Ή καλύτερα να αγωνίζονται ώστε να μην χρειάζονται και να βασίζονται αποκλειστικά στους ίδιους τους εργαζόμενους.

Ο ΑΣΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ & ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ

Οι πρόσφατες απεργιακές κινητοποιήσεις στις Τράπεζες (Εμπορική, Εθνική, Ελλάδος και μετά στις Γενική, Πειραιώς, Αττικής), αποτέλεσαν αυτόνομη αρθρογραφία στον Τύπο (ΒΗΜΑ, 8-11 και 15-11-87).

Επιχειρήθηκε έτσι μια καταγραφή των αιτημάτων των εργαζομένων στις παραπάνω Τράπεζες με απώτερο στόχο την συγκοπή της απεργιακής αγών. Η εμφάνιση μέσα από τον Τύπο, κτόμων θέσεων είναι δέδωτο ότι αποσκοπεί σε άλλες κατευθύνσεις. Το ΚΤΥ-ΠΗΜΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ. Έτσι, δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι το ΒΗΜΑ στις 15.11.87 γράφει για «συνδικαλιστικό δεινόσαυρο» στο Δημόσιο Τομέα.

Η αρθρογραφία αυτή στοχεύει στο πέρασμα στην κοινή γνώμη ότι για την κακοδομία στον ευρύτερο δημόσιο τομέα ευθύνεται πρώτα και κύρια το συνδικαλιστικό κίνημα. Έτσι «ξεχνιέται» και δεν καταγράφεται στην αρθρογραφία αυτή τίποτε για κυβερνητικές ευθύνες.

Το βασικότερο, που πρέπει να γίνει κατανοητό, είναι ότι για να περάσουν αυτές οι λογικές πρέπει το συνδικαλιστικό κίνημα να συνθλιβεί. ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥΣ.

Πιστεύοντας ότι κάτι τέτοιο είναι αλλόθιο, για το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα, αλλά και για τον τόπο γενικότερα, δεν μας μένει άλλος δρόμος εκτός ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΤΙΠΟΘΕΤΟ, ΤΑΞΙΚΟ ΑΓΩΝΑ, που από τα πράγματα βάζει νάρκες στα θεμέλια του αστικού συστήματος. Τον συστήματος που με λάθος υποστήριξη ο ΑΣΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ.

Από την λέξη ΑΣΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ, είναι κατανοητό ποιος είναι ο ρόλος του σε μια αστική κοινωνία. Ρόλος υπεράσπισης με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, των δομών της κοινωνίας, πάντα στα πλαίσια του καπιταλιστικού συστήματος.

Σε κάθε περίπτωση πρέπει ο αστικός Τύπος να εξετάζεται κάτω από το πρίσμα των κοινωνικοπολιτικών ανακατατάξεων που γίνονται στα πλαίσια του αστικού συστήματος. Έτσι, λοιπόν, είναι αδύνατο σήμερα, οι λεγόμενες προοδευτικές εφημερίδες να παίζουν ρόλο υπερασπιστή των συμφερόντων των εργαζόμενων λαού.

Η προσπάθεια του αστικού τύπου είναι:

- α) η προπαγάνδα των θεσμών του καπιταλιστικού συστήματος.
- β) το πέρασμα τέτοιων απόψεων στην

κοινή γνώμη που να υποδοχθούν το «πέρασμα» εκσυγχρονιστικών μεθόδων και συστημάτων.

γ) και κυριότερο, η διατήρηση και υπεράσπιση, με όποιο δημοκρατικοκρανές προσοχείο, του καπιταλιστικού συστήματος.

Η κατά καιρούς αρθρογραφία διαφόρων επίσημων στις εφημερίδες σκοπό και στόχο έχει την υποδόμηση και χειραγώγηση, τον ανοικτό ή καλυμμένο έλεγχο του συνδικαλιστικού κινήματος.

Εκείνο που πρέπει να κατανοηθεί πλατεία, είναι ότι η πάλη και η διεκδικητική τακτική του συνδικαλιστικού κινήματος, πρέπει να οδηγεί τους εργαζόμενους στην ταξική συνειδητοποίηση, που όμως κάτι τέτοιο δεν είναι αρεστό στο σύστημα και κατ' επέκταση στον αστικό Τύπο.

Η σε βάθος και πλάτος πληροφόρηση των εργαζομένων είναι καθήκον των εργατικών συνδικάτων και όχι του αστικού τύπου, που σε κάθε περίοδο και φάση της πολιτικής ζωής παίρνει ετοιμότητα ή την άλλη μορφή με στόχο τον αποπροσανατολισμό των εργαζομένων από το ουσιαστικό τους καθήκον, την πάλη τους για κοινωνικό μετασχηματισμό, την πάλη τους για την επικράτηση του σοσιαλισμού.

Το συνδικάτο πρέπει να ξεφύγει από τον γραφειοκρατικό εκφυλισμό του και να αναπτύξει εκείνες τις μορφές πάλης που ενώνουν τους εργαζόμενους σε ταξική βάση κόντρα στα συμφέροντα της αστικής τάξης και των εκφραστών της.

Είναι καθαρό ότι απαιτείται, για κάτι τέτοιο, πολλές δρόμους. Είναι, όμως, ο μόνος δρόμος που οδηγεί τους εργαζόμενους στο να κατανοήσουν τη θέση τους μέσα στην ελληνική κοινωνία.

Είναι εκείνος ο δρόμος που οδηγεί τους εργαζόμενους στο σπάσιμο των δεσμών τους, στην επικράτηση και εδραίωση μιας σοσιαλιστικής κοινωνίας, στην οποία οι ίδιοι οι εργαζόμενοι παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικοπολιτικής ζωής, σε όλα τα κέντρα εξουσίας.

ΣΤΑ ΠΥΡΟΣ ΛΟΥΒΡΟΣ

70 χρόνια ΣΥΕΤΕ - Συνεταιρισμός (1917-1987)

Η συμπλήρωση των 70 χρόνων του Συλλόγου μας το 1987, έγινε αρκετά γνωστή. Τον Φεβρουάριο, ο ΣΥΕΤΕ θα πραγματοποιήσει έκθεση του αρχαιολογικού υλικού που διαθέτει σε αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου. Θα παρουσιασθούν εκεί έγγραφα του Συλλόγου, αλλά και όλων των άλλων οργανώ-

σεων και συλλόγων των εργαζομένων της Ε.Τ.Ε. (Συνεταιρισμός, ΤΥΠΕΤ, ΕΦΕΤ, Φροντιστές, προσωπικό καθαριότητας). Αξίζει να αναφέρουμε ειδικά ότι ο Προμηθευτικός Συνεταιρισμός ιδρύθηκε με αυτός το 1917 και μάλιστα με πρωτοβουλία του Συλλόγου μας.

Α.Κ.

6/12/1917. Ίδρυση του Συνεταιρισμού «τη πρωτοβουλία του Συλλόγου των Υπαλλήλων της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος».

Ίδρυτες Ν. Σπυριδίου, Φ. Καρβούνης, Α. Κορυζής. Ιδρυτικό μέλη 198 εκ των οποίων 39 γυναίκες. Συνεταιριστική μερίδα 80χ. 50.

Σκοπός: Να πραγματοποιηθεί χρονιάς πρόγραμμα και άλλα είδη κοινωνικών και καθημερινών και να πωλεί τις μετρητές ταύτα ανάλογα με τις απαιτήσεις και οικονομικές ανάγκες των υπαλλήλων. Να δίνεται και να εκτελεί παραγγελίες. Να συνιστά επιτροπή για τη γεραιότερη του Δ.Σ. και τον Ε.Σ.

Χρονική διάρκεια απεργίας.

Συντάξεις: Πάντες οι εν τη Εθνική Τράπεζα εργαζόμενοι και ο Σύλλογος εργαζομένων άνω και οι συνταξιούχοι.

Απογορεύεται τα μέλη του συνεταιρισμού να είναι μέλη άλλων προμηθευτικών συνεταιρισμών. Διοίκηση: Το Δ.Σ. εκλέγεται για 4 χρόνια και αποτελείται από 5 συνταξιούχους που πρέπει να προέρχονται από το Κεντρικό Κατάστημα και το Υποκατάστημα Πειραιώς.

Οι τρεις από αυτούς πρέπει αναγκαστικά να είναι ημεδαποί. Το αυτό ισχύει και για το αστυνομικό συνέδριο.

Κεφάλαιο: Το κεφάλαιο του συνεταιρισμού αποτελείται από τις μερίδες των συνταξιούχων και μπορεί να αυξηθεί με δανεισμό από την Εθνική Τράπεζα. Το αποθεματικό αποτελεί το 20%, το έκτακτο αποθεματικό το 10% και τα υπόλοιπα μοιράζονται ως κέρδη.

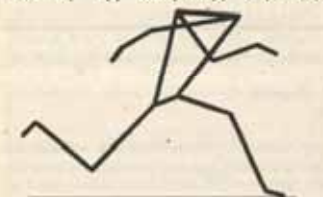
Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΕΤΕ - ΜΙΑ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Μετά από μια απειγιακή κινητοποίηση της δέκα ημερών η αποτίμηση των αποτελεσμάτων δεν είναι εύκολη υπόθεση. Πολύ περισσότερο, όταν στις συγκεκριμένες συνθήκες που διαμορφώνουν τη συνολική εικόνα του συνδικαλιστικού κινήματος, η πιο εύκολη λύση είναι το ανάθεμα, η επίρριψη ευθυνών, ο μηδενισμός και όλα αυτά για μια πολύ απλή σκοπιμότητα. Το «εύκολο» παρατάξιμο κέρδος. Κι αυτό γίνεται όταν είναι πασιφανές, ότι μια τέτοια πρακτική, ενώ πιθανόν έχει βραχυπρόθεσμα οφέλη για κάποια ή κάποιες παρατάξεις, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα μόνο τον συνδικαλισμό δεν εξυπηρετεί. Αυτό συμβαίνει γιατί απλούστατα οι κατηγορίες για προδοτικές και προδοσίες και ο μηδενισμός (δεν κερδίσαμε τίποτα) στέλνει τους συναδέλφους στα σπίτια τους, δηλαδή στις ατομικές λύσεις, δηλαδή στην καθολική αδυναμία του συνδικαλιστικού κινήματος, όχι για να διεκδικήσει άλλο ακόμη και ν' αμυνθεί.

Ας δούμε όπως πιο συγκεκριμένα «τα δικά μας». Κατ' αρχάς τα δέκα μεροκάματα. Δεν κατέληξε εύκολα το Δ.Σ. του συλλόγου στην κινητοποίηση. Μεσαλάδα ένας ολόκληρος χρόνος, μέσα στον οποίο είχαμε δυο μηνώνια προ-υπογράφηκαν από την διοίκηση και αναβρόνθισαν από την ίδια. Μεσαλάδα ένας χρόνος κοροϊδίας και υπαναχωρήσεων από την πλευρά της διοίκησης, που στόχο είχαν την φθορά του συλλόγου, την αποδυνάμωση ουσιαστικά των 15.000 εργαζομένων στην Εθνική. Όταν εξελίχθηκε στην περιβόητο διαλόγου και άλλων μορφών πίεσης, το Δ.Σ. αποφάσισε την κορύφωση του αγώνα. Κι αυτό έγινε ΟΜΟΦΩΝΑ. Και για πρώτη φορά εδώ και καιρό επειδή ακριβώς η συγκυρία δεν ήταν (και εξακολουθεί να μην είναι), η ευνοϊκότερη. Ισα-ισα ήταν και είναι πολύ δυσμενής, το Δ.Σ. προχώρησε σε γενική συνέλευση που ενέκρινε την απόφαση του Δ.Σ. για 48ωρη (22-23/10/87) και πρότεινε την τριήμερη (23-4/11/87) η οποία έγινε δεκτή από το δίκτυο (με καθολική ψηφοφορία των συναδέλφων).

Τα αποτελέσματα, λοιπόν, του αγώνα μας πρέπει να εκτιμηθούν μέσα σε ένα συνολικό πλαίσιο συνθηκών, οι οποίες κάθε άλλο παρά βοηθούσαν αυτόν τον αγώνα. Πολύ συνοπτικά, τα στοιχεία που καθόριζαν αυτές τις συνθήκες ήταν:

1. Η αδυναμία της ΟΤΟΕ για τρία συνεχή χρόνια να υπογράψει ΣΣΕ.
2. Η αδυναμία συνολικά του σ.κ. να αντιμετωπίσει την κυβερνητική επίθεση (τόσο στη ΓΣΕΕ όσο και στους μισθούς μας με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου).
3. Η επιλογή της κυβέρνησης για φιλελευθεροποίηση της οικονομίας και του πιστωτικού συστήματος (βλ. έκθεση της επιτροπής Καρατζά),

όπως και η συνολική επιλογή της διοίκησης της Εθνικής για εκσυγχρονισμό (βλ. Χάμιλτον), απαιτούσε και απαιτεί (για να περάσει πιο εύκολα) ένα διαλυμένο σ.κ. έναν διαλυμένο ΣΥΕΤΕ.

4. Η καταστροφική της απεργίας και των διεκδικήσεων των τραπεζοϋπαλλήλων από τον τύπο και την κυβέρνηση (συντεχνίες, απεργούν για να μπαίνουν τα παιδιά τους στην τράπεζα, ρετιρέ κ.λπ.) δημιουργήσαν

ένα δυσμενές κλίμα στην κοινή γνώμη, που δεν ήταν ούτε είναι εύκολο να ανατραπεί αφενός και αφετέρου προκαλούσε και προκαλεί ενόχλητα προβλήματα.

Τα αιτήματα του πλαισίου της απεργίας είναι γνωστά. Όπως γνωστές είναι και οι ρυθμίσεις μετά την υποχώρηση της διοίκησης. Βέβαια, η αποτίμηση της επιτυχίας δεν γίνεται με αποκλειστικό κριτήριο τη ζυγαριά των άμεσων οικονομικών ωφελειών σε σχέση με τις οικονομικές απώλειες. Η κάλυψη του μισού των χαμένων ημερομισθίων από το απεργιακό ταμείο είναι αρκετή από μόνη της να αδυνατίσει μέχρι εξάντλησης το επάγγελμα για το «χάσιμο» των μεροκαμάτων. Αντίθετα, η αποτίμηση των αποτελεσμάτων πρέπει να εκτιμηθεί με κριτήρια γενικότερα και προφανώς σοφαιότερα. Ας δούμε μερικά.

1. Οι ρυθμίσεις αποτελούν σοβαρή τροχιά σε γενικότερα σχέδια της κυβέρνησης και της διοίκησης για έλεγχο μακροπρόθεσμη βεβαιότητα οικονομική σημασία. Ας μην ξεχνάμε ότι η κυβέρνηση επίσημα έχει ταχθεί κατά της εξομάλυνσης και ο κ. διοικητής πριν την απεργία δήλωνε ότι δεν τη συζητούσε λόγω μεγάλου κόστους για την τράπεζα. Και σκεφτείτε, μάλιστα για υλοποίηση ΣΣΕ δηλαδή για υλοποίηση νόμων του κράτους. Το ίδιο ισχύει και για τον κανονισμό ταξιδιού της Εθνικής.

2. Η υποχώρηση της διοίκησης αποδεικνύει ότι οποιαδήποτε αδιαλλαξία είναι δυνατό να καμφθεί, όταν οι εργαζόμενοι συσπειρώνονται γύρω από το σωματείο τους, όταν συμμετέχουν ενεργά στη διαμόρφωση και τη λήψη των αποφάσεων του (γενική συνέλευση, μαζικές συγκεντρώσεις, ψηφοφορία για την τριήμερη), όταν υπάρχουν μεγάλα ποσοστά συμμετοχής στην απεργία.

3. Η διοίκηση πήρε ένα σαφές μήνυμα. Και το μήνυμα αυτό λέει ότι οποιαδήποτε σχέδια που ετοιμάζονται, δεν πρόκειται να βρουν στρώμα δρόμο για να περάσουν.

4. Σε τελική ανάλυση οι ρυθμίσεις που υπάρχουν για τον ΣΥΕΤΕ μπορούν εύκολα να συγκριθούν με ρυθμίσεις άλλων συλλόγων στις τράπεζες. Για παράδειγμα της Εμπορικής ή της Γενικής. Και να θυγόν εύκολα τα απαραίτητα συμπεράσματα.

Όλα πουν λοιπόν ότι αυτά που αποδείχθηκε η διοίκηση ήταν ρυθμίσεις ΣΣΕ που παρελθόντος. Μα αυτό ζητούσαμε, γιατί απλούστατα αν και είναι νόμοι του κράτους δεν υλοποιούνται κι αυτό όχι τυχαία. Συμφέρει την εργοδοσία η αποτυχία του συλλόγου. Ίσως επεδίωξε τη σύγκρουση εκτιμώντας ότι η συγκυρία ήταν κατ'άλληλη για να χτυπήσει μια και καλή το σωματείο και μέσα από αυτό τους εργαζόμενους στην Εθνική. Δεν το κατάφερε, αλλά και αυτό δεν σημαίνει ότι δεν 'θα ξαναπροσπαθήσει. Κι αυτό, βάσει επιπρόθεσμων καθηκόντων σε όλους μας. Πρώτα απ' όλα πρέπει:

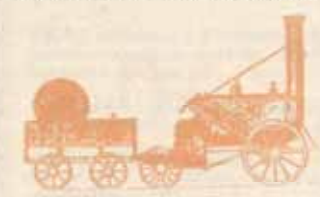
1. Να διασφαλιστούν άμεσα (με την έκδοση των απαραίτητων εγκυκλίων από πλευράς διοίκησης) αυτά που κατακτήθηκαν.
2. Να προετοιμασθεί το σωματείο σε επίπεδο επεξεργασίας προτάσεων στο θέμα του εκσυγχρονισμού που θα τεθεί αίγυρα μέσα στο 1988.
3. Να διαφυλάξουμε το κλίμα της ενότητας που κατακτήθηκε μέσα απ' αυτόν τον αγώνα.

Αυτά αποτελούν υπόθεση ΟΛΩΝ των παρατάξεων, των συνδικαλιστών, των συναδέλφων. Ας μη φανούμε σ' αυτή την κρίσιμη ώρα ανεύθυνοι. Ας μην αφήσουμε τις όποιες σκοπιμότητες και τις εύκολες καταδικές μας αποπροσανατολισούν.

Κώστας Ρουσιάκης

ΠΑΡΑΒΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΩΡΑΡΙΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ ΣΤΟ ΚΑΝΙΓΓΟΣ

Η φιλελευθεροποίηση του Π.Σ. και η υλοποίηση των κατεβληθέντων της έκθεσης Καρατζά, με τις όποιες συνέπειες, για τους εργαζόμενους στις Τράπεζες, συνεπάγεται ότι δεν θα εφαρμοστεί «εν μια νυκτί» στο υπόλοιπο μέλλον, όπως ίσως πολλοί συναδέλφοι νομίζουν. Εφαρμόζεται κάθε μέρα συ-

διακά, είτε στην πρωτεύουσα πολιτική, είτε στις εργασιακές σχέσεις.

Οι συναδέλφοι του κατέτος της Κάνιγγος, ένοιωσαν από κοντά αυτές τις αλλαγές, μέσα από την πάλη τους για την περιφρούρηση του κατεστημένου με ΣΣΕ ωραρίου συνήγης, που μαζί με την έλλειψη προσωπικού αποτελεί το κύριο πρόβλημα του κατέτος μας.

Σε σχετική παρέμβαση της ΕΑΚ και του σωματείου, στη Διεύθυνση του κατέτος τον προηγούμενο Αύγουστο, ακούστηκαν και θίχθηκαν πολλά ζητήματα σχετικά με το πού διαδίδουν οι αλλαγές στις Τράπεζες και την ΕΤΕ συγκεκριμένα.

Ακούστηκε και έγινε (παρόντος του Σωματείου) εξιστορήση μεγάλου πελάτη (ΕΑΦ-ΓΚΟ) εκτός ωραρίου συνήγης (2.45) και συνεπώς ακόμη και σήμερα με την ανοχή της Διεύθυνσης του κατέτος, μόνο και μόνο για να μη φύγει από την ΕΤΕ διότι λόγω του 1992 που έρχεται, η ΕΤΕ πρέπει να είναι ανταγωνιστική των άλλων ελληνικών και ξένων Τραπεζών, που θα εγκαθίστανται ελεύθερες στην Ελλάδα, λόγω ΕΟΚ, έστω και καταπιεσμένοι ΣΣΕ των εργαζομένων, είτε με τροποποιήσεις στα ωράρια τους κ.λπ.

Σχετική είναι και η άποψη ότι «αν δεν δουλεύουν οι εργαζόμενοι να αυξηθούν τα κέρδη, αύριο μπορεί να μην αφανιστεί ούτε ημ' αμ' αμ'». Παρακαμπτόντας έτσι την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, τις πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου κ.λπ.

Το κύριο, όμως, που συζητήθηκε αφορά την αλλαγή χαρακτήρα και λειτουργίας των Τραπεζών και της ΕΤΕ συγκεκριμένα σε καθαρά κερδοσκοπική επιχείρηση μιας και από πλευράς Διοίκησης κατέτος διατυπώθηκε η άποψη (που αποτελεί συγκεκριμένη κατεύθυνση, που και ο ίδιος ο Διοικητής κ. Παναγιώτουλας έκφρασε σε συνέντευξη Τύπου είναι ανταποκριτική), ότι «κύριο βάρος, δίνουμε στις εργασίες εξωτερικού και συνήγης, που φέρνουν κέρδη στην Τράπεζα (πρώτη συνίσταται για τους εργαζόμενους, επάρκεια προσωπικού και άποψη σ' αυτές τις υπηρεσίες, εν αντιθέσει με τα ταμεία και τις άλλες υπηρεσίες της Τράπεζας)... ενώ οι χρηματοδοτήσεις είναι ζημιογόνα για την τράπεζα σήμερα».

Εδώ αν λάβουμε υπ' όψη μας την κατάσταση της ελληνικής διοικητικής που φθίνει, τις προβληματικές που κλείνουν, τις συνέπειες της ΕΟΚ σ' αυτό τον τομέα, η μετατροπή του Π.Σ. σε κύριο μηχανισμό συσσώρευσης κεφαλαίων και απολαφής κερδών, θα έχει δυσμενείς συνέπειες για την ελληνική οικονομία και αντιδράση ανάπτυξης.

Λόγω αυτών αυτές τις αλλαγές συνήγης. Όχι. Το Σ.Κ. τις αντιπαθεί, προτείνοντας δημοκρατικό εκσυγχρονισμό των τραπεζών μετατροπή του Π.Σ. σε μοχλό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, ενταγμένο σε ένα αναπτυξιακό πρόγραμμα.

ΣΗΜ. 1: Το άρθρο αυτό γράφτηκε με αφορμή την παρέμβαση του σωματείου του Αύγουστο του 1987 σχετικά με το ωράριο συνήγης που παραβιάζεται στο κατέτος Κάνιγγος.

2. Οι συναδέλφοι και ταμεία του κατέτος απαιτούν πιο έντονη παρέμβαση του σωματείου για το θέμα αυτό.

Χαρά Καφαντάρη
Γραμ. ΕΑΚ Κάνιγγος

Για το Πολιτιστικό Τμήμα του ΣΥΕΤΕ

Συναδέλφους,

Διαβάζοντας την ανακοίνωση Νο 65 (8.9.1987) του Πολιτιστικού τμήματος του ΣΥΕΤΕ, διαπίστωσα για μια ακόμα φορά ότι αγνοείται εντελώς η χορωδία του Συλλόγου που εδώ και μερικά χρόνια είναι από τα πιο οργανωμένα τμήματα του Πολιτιστικού.

Αλλά και η «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ» του Ιουνίου δεν κάνει τον κόπο να αφιερώσει μια λέξη ούτε στην εκδήλωση της Χορωδίας στο «ΠΑΛΛΑΣ» στις 25.5.1987 που έγινε στα πλαίσια των εκδηλώσεων για τα 70 χρόνια από την ίδρυση του ΣΥΕΤΕ και φυσικά ούτε στις εκδηλώσεις στην Σαντορίνη και Κλειτορία Καλαβρύτων.

Βέβαια, πουθενά δεν παραλείπονται αναφορές και καλέσματα για το ποδοσφαιρικό τμήμα για το οποίο μάλιστα αναφέρθηκε σε προηγούμενη ανακοίνωση ότι θα επισκεφθεί το εξωτερικό στα πλαίσια πολιτιστικών (!!) ανταλλαγών. (Δεν έχω τίποτα με τους συναδέλφους ποδοσφαιριστές, αντίθετα πιστεύω στον Αθλητισμό, πιστεύω όμως επίσης ότι οι αθλητικές εκδηλώσεις και η οργάνωσή τους θα πρέπει να υπαχθούν σε ένα Αθλητικό τμήμα).

Ευτυχώς πάντα, η προσφορά των ανθρώπων της χορωδίας, που με απογευματινή απασχόληση όλο σχεδόν το χρόνο, προσιαθούν να την κρατήσουν σε ψηλά επίπεδα απόδοσης και να τιμήσουν τον Σύλλογό τους και τους συναδέλφους τους, αφού δεν τιμήθηκε στις σελίδες των εντύπων του ΣΥΕΤΕ, όρθρη αναγνώριση στο περιβάλλον της διοίκησης («Εμείς»). Στο τελευταίο του τεύχος, υπάρχει αναφορά στις εκδηλώσεις της χορωδίας και προβάλλεται το έργο και η προσφορά της.

Τέτοια, μικρά ίσως, γεγονότα, μας οδηγούν συναδέλφους στις σκέψεις να

μην ψάχνουμε πάντα κάποιους άλλους για να ρίξουμε με κάθε ευκολία και με μεγαλοστομίες, τις ευθύνες της Πολιτιστικής μας υπανάπτυξης.

Πολλά πράγματα ξεκινούν από εμάς...

Συναδελφικά
Μανώλης Τονυπακάρης
Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών

Σ.Σ.: Πάντως για την αποκατάσταση της αλήθειας, αλλά και για... ιστορικούς λόγους γενικότερα θα πρέπει να θυμίσουμε πως για τη χορωδία αναφέραμε στις «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΕΣ» τεύχη: Νο 483 σελίδα 22 (εκδήλωση στα ΑΜΠΕΛΑΚΙΑ), 484, σελ. 9, 485 σελ. 7, και 487 σελ. 8 (εκδήλωση στο ΠΑΛΛΑΣ). Αξίωμα για τη χορωδία είχαμε επίσης και στα τεύχη Νο 14 σελίδα 85 και 16 σελ. Νο 134 της «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ».